

ת"פ 3847/12/15 - מדינת ישראל נגד גיא אוחנה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 3847-12-15 מדינת ישראל נ' אוחנה(עציר)
תיק חיצוני: 4896002015

בפני	כבוד השופט מוחמד עלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	גיא אוחנה (עציר)

החלטה

לפניי בקשת הנאשם לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1983 (להלן: **חסד"פ**). בבקשה מבוקש ליתן הוראות למאשימה להמציא להגנה את הנתונים הבאים: כמות תיקי החקירה שנפתחו בגין גניבה של רכוש ששווי פחות מ 50 ₪ בשבע השנים האחרונות; בכמה מתוך תיקים אלה הועמדו נאשמים לדין; וכמה מתוכם נסגרו מחוסר עניין לציבור.

ברקע להגשת הבקשה הליך פלילי בו הוגש נגד הנאשם כתב אישום הכולל שלושה אישומים: שניים מהם עניינם התפרצות לכלי רכב וגניבה; והשלישי בגין גניבת חטיף שוקולד ממכולת. הבקשה דן רלוונטית לאישום השלישי.

ב"כ הנאשם סבור כי העמדה לדין על גניבה של רכוש פעוט היא נדירה, והאישום במקרה זה הנו בניגוד למדיניות האכיפה. על כן בכוונת הסנגור להעלות טענה של אכיפה בררנית לאחר קבלת הנתונים ולשם ביסוסה יש צורך בנתונים. **ב"כ המאשימה** מתנגד לבקשה ומפנה לשלב בו מוגשת הבקשה ומוסיף וטוען כי המקרה שלפנינו נושא חומרה שהצדיקה הגשת האישום, וכי אין בנתונים המבוקשים לקדם את טענת הנאשם בשל המאפיינים השונים של מקרה זה לעומת "קבוצת הביקורת" האפשרית.

אעיר תחילה כי טוב עשה הסנגור עת הגיש את הבקשה בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ. דומה כי אין עוד מחלוקת כי זו הדרך הראויה לבקשות מעין אלו. עוד אעיר כי בהחלטתי מיום 17/3/2016 ביקשתי מב"כ המאשימה להודיע אם קיימות הנחיות בדבר הגשת כתבי אישום בעבירת גניבה. בתגובתו הודיע ב"כ המאשימה כי אין בנמצא הנחיות כאלה, ובכך בא עניין זה על סיפוקו.

עתה לגוף הבקשה, וזו דינה להידחות.

הנאשם בתיק זה עצור עד תום ההליכים לאחר שעוד בחודש דצמבר 2015 הוגש נגדו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. הנאשם כפר בכתב האישום והתיק עומד בפני סיום שמיעת הראיות; ישיבה אחרונה קבועה ליום 22.3.2016. בבקשה הנוכחית שהוגשה ביום 17.3.2016, לאחר תום הישיבה השנייה בה נשמעו ראיות, לא הובהר מדוע הוגשה בשיהוי כה ניכר, כאשר הטענות היו ידועות כבר עם הגשת כתב האישום, ובכלל זה הטענה כי הנאשם גנב חטיף שוקולד. ודוק; משמעות קבלת הבקשה תהיה דחיית מתן הכרעת הדין לתקופה לא מבוטלת, כל זאת כאשר הנאשם עצור עד תום ההליכים, עם כל המשתמע מכך. יש אף חשש כי עיכוב בבירור האשמה כתוצאה מקבלת הבקשה יביא לעיוות דין לנאשם, וזאת אין לאפשר.

מעבר לכך, הסנגור לא הניח תשתית ראשונית להשערות בדבר קיומה של אכיפה בררנית כלפי הנאשם. אמנם הבקשה נועדה לבסס את טענת הנאשם מקום שהמידע המבוקש מצוי ברשות התביעה, אך אין משמעות הדבר שכל אימת שמוגשת בקשה ללא תשתית ראשונית מחויב בית המשפט לקבלה. בבקשה לא נטען למשל כי ב"כ הנאשם עשה פעולות לאיתור נתונים ראשוניים כגון חיפוש במאגרים משפטיים קיימים.

לבסוף, בפני הסנגור עומדת אפשרות חלופית לתקוף את ההחלטה להעמיד את הנאשם לדין בגין מעשה פעוט, והכוונה היא להגנת זוטי הדברים. זאת אני מצוין מבלי לנקוט עמדה לגוף הטענה, ככל שתיטען.

סוף דבר - הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י' אדר ב' תשע"ו, 20 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.